

lada, då sådan ändring icke åsyftar rubbning i nu varande kyrkoherdars rättigheter.

Med anledning af hvad jag sålunda hemställt, anhåller jag vördsamt om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 26 Januari 1872.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.

N:o 105.

Af Herr **J. Jonasson:** *Derom att vissa af Kongl. Maj:t äskade, i motionen uppräknade anslag icke måtte af Riksdagen beviljas.*

Med inträdandet af den nya Riksdags-ordningens tillämpning väntade sig svenska folket med skäl, att äfven en ny och bättre hushållning med statens medel skulle göra sig gällande, och mest måhända att en länge såsom behöflig ansedd ombildning och förenkling af flertalet af våra embetsverk samt i sammanhang dermed indragning af ej så få öfverflödiga tjänster skulle ske. Allmänna meningen inom landet har såväl genom tidningspressen som genom å folkmöten uttalade resolutioner yrkat derpå, och flera röster hafva ock i sådant syfte höjts inom representationen, men hittills utan nämnvärd framgång. Fastmera har erfarenheten under de sednare åren ej mindre än förr visat, att statsutgifterna årligen ökats genom tillskapande af nya tjänster, förhöjda löner samt pensioner åt embets- och tjänstemän — för hvilka anslag höjandet af landets jordbruk och industri samt förbättrandet af dess folkskoleväsen fått stå tillbaka. Då jag likväl är af den öfvertygelse, som tvifvelsutan delas af flertalet Herrar representanter — att alla besparingar, som utan olägenhet för det allmänna kunna ske, böra vidtagas ju förr dess heldre, vågar jag framställa, huruvida icke inskränkning i någon mån å de särskilda hufvudtitlarne må kunna ske. Jag får därför till indragning föreslå följande af Kongl. Maj:t äskade belopp.

Fjerde

Fjerde Hufvudtiteln.

Denna hufvudtitel befinner sig i oupphörligt stigande, oaktadt man har en ny omorganisation af landförsvaret att i en, såsom man hoppas, ganska nära framtid förvänta, och oaktadt det torde vara med landets sanna fördel öfverensstämmande att Riksdagen tillser det alla möjliga besparingar äfven på denna hufvudtitel göras. Särskildt får jag fästa uppmärksamheten på de förändrade förhållanden, som jag anser fullkomligt berättiga till en nedsättning af 50 procent å anslaget till skarpskytteföreningarne. Det har nemligen visat sig, att en stor del af dessa i de flesta orter inom landet antingen redan äro upplösta eller befinna sig i upplösningstillstånd. Och då det icke synes mig vara fullt konsekvent att ett anslag, som äskats och utgått till ett så och så stort antal föreningar, nu oförminskadt bibehålles, sedan hälften af dessa föreningar upphört att finnas till,

får jag vördsamligen påyrka en nedsättning i anslaget till befrämjande af skarpskytteväsendet af R:dr 50,000.

Femte Hufvudtiteln.

Ehuru man hyser grundade förhoppningar att inom kort få emotse en ny organisation äfven af sjöförsvaret, saknas likväl icke anspråk på nya och betydliga anslagssummor också för denna hufvudtitel. Utgående dels från samma princip jag här ofvan uttalat rörande löneförhöjningar, och dels från den åsigt jag hyser om obehöfligheten af nya krafter för vårt sjöförsvaret, då någon fara för fosterlandet i den närmaste framtiden icke synes vara att frukta, tager jag mig friheten föreslå:

att det af Kongl. Maj:t äskade anslag till ett antal under-ingenjörer vid Marin-regementet af 6,400 R:dr;

till löneförhöjning åt förvaltaren vid Carlskrona station O. F. Gynther, R:dr 1,000;

till löneförhöjning åt förvaltaren vid Stockholms station, A. O. Beckman, R:dr 500, icke måtte af Riksdagen beviljas.

Sjunde Hufvudtiteln.

Erkännande min brist på fullständig kännedom rörande behovet a ytterligare flera tjänstemän inom Skogs-staten, får jag dock, enär erfarenheten visat behovet af förändrad instruktion för nämnda stat, och då de föreslagna tjänsterna derigenom möjligen kunde komma att befinnas obehöfliga, vördsamt föreslå:

att det af Kongl. Maj:t äskade anslag, 24,284 R:dr 91 öre, dels till löneförhöjning åt redan befintliga, dels till lön åt nya föreslagna tjänstemän inom Skogs-staten, icke för närvarande af Riksdagen bifalles.

Åttonde Hufvudtiteln.

Bland under denna titel begärda anslag har jag icke utan förvåning funnit en af Kongl. Maj:t äskad löneförhöjning af 10,850 R:dr för tjänstemän i Kongl. Sundhetskollegium. Enligt de upplysningar jag inhemtat lära lönerna inom detta enbetsverk förut vara ganska rikligt tilltagna, utgörande t. ex. för ordföranden 6,000 R:dr, för Medicinalråden 4,000 à 3,500 R:dr, o. s. v. i förhållande till tjänstegraden, och då dessa lönebelopp otvifvelaktigt kunna anses tillräckliga för innehafvarnes anständiga bergning, får jag vördsamligen anhålla,

att det af Kongl. Maj:t äskade anslag, för nyssnämnda ändamål, af 10,850 R:dr, icke måtte af Riksdagen beviljas.

Nionde Hufvudtiteln.

Vid flera föregående riksdagar hafva af åtskilliga representanter motioner väckts i det syfte, att Riksdagen måtte anhålla det Kongl. Maj:t täcktes tillse, huru och i hvad mån Staten kunde frigöra sig från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjänstemän. Af Andra Kammaren bifallen, har dock frågan inom den Första afslagits och sålunda gång från gång blifvit uppskjuten, men icke fallit, ty jag anser denna fråga vara en af dem som icke kunna falla. Det torde icke finnas mer än en mening derom, att det nuvarande pensionsväsendet, från synpunkten af hushållning med statsmedlen, är fördömligt och i högst väsendtlig grad kunde förändras och förbättras, hvartill utan tvifvel verksamt skulle bidraga, om Staten, genom att med yttersta sparsamhet och försigtighet bevilja pensioner, mera lemnade åt den enskilde omtanken att bilda pensionsföreningar inom de olika embets- och tjänstemannakorpserna för deras respektive ledamöter samt dessas enkor och barn. Genom att under sin verksamhetsperiod, då de i vanligaste fall äro temligen väl aflönade, afsätta något af årslönen till en dylik pensionsförening, borde de i högst väsendtlig mån kunna sörja för såväl sin ålderdoms som sina efterlevandes hufvudsakligaste behof. Då emellertid Riksdagen i sin helhet i detta afseende icke kunnat komma till något beslut, torde för närvarande icke någon annan utväg förefinnas att för framtiden göra en sådan önskvärd förändring till verklighet, än att Riksdagen begagnar sig af sin rätt och afslår begärda pensioner. På grund af hvad jag härofvan anført får jag sålunda vördsamt föreslå:

att följande af Kongl. Maj:t äskade pensioner, nemligen
till Direktören vid länsfängelset i Falun, Carl Östberg, 1,500
R:dr;
till Vaktkonstapeln vid länsfängelset i Mariestad, Lars Anders-
son, 400 R:dr;
till framlidne Chefen för kronoarbetsbataljonen å Carlsborg, Jo-
nas Gabriel Schanders dotter, Lotten Schander, 200 R:dr;
till Kompanichefen vid kronoarbetskorpsen, Kaptenen Evert Fr.
Georgii, 1,000 R:dr;
till Direktören vid straff-fängelset i Norrköping A. L. Hård af
Segerstads enka, Agnes Elisabeth Hård af Segerstad, 400 R:dr;
till underofficeren vid straff- och arbets-fängelset i Malmö, Ol.
Chr. Almström, 600 R:dr;
till Vaktmästaren vid kronohäktet i Engelholm, Johan Grön-
holm, 550 R:dr;
till Förvaltaren vid arméens utredningsförråd i Stockholm, V.
Normans enka, Erika Wilhelmina Norman, 300 R:dr;
till Kronofogden i Lappmarksfögderiet B. O. Holmström, 2,500 R:dr;
till Öfverste-löjtnanten C. E. Norströms enka, Emma Norström,
600 R:dr;
till Provincial-läkaren i Sotholms distrikt af Stockholms län,
Georg Bergengren, 1,125 R:dr;
till Lektorn vid Stockholms gymnasium, L. A. A. Aulins enka,
Edla Valborg Holmberg, 300 R:dr;
icke måtte af Riksdagen beviljas.

Stockholm den 26 Januari 1872.

J. Jonasson,
från Calmar län.